

til saadanne bestaaende Sparekasser, i hvilke der ikke findes Garanter. For deres Vedkommende bliver der overhovedet ikke Tale om Generalforsamling, idet de Garanter, som i de andre Kasser danner Generalforsamlingen, slet ikke eksisterer. I alle disse Sparekasser er der et Tilsynsraad, og dette vedbliver at fungere, og at det med Hensyn til dette Tilsynsraads Sammensætning er foreskrevet, at det skal bestaa af mindst 7 Medlemmer, „hvoraf Handelsministeren vælger mindst eet Medlem, medens de øvrige Valg kræver hans Godkendelse. I Tilfælde af Afgang blandt de sidstnævnte Medlemmer vælger Tilsynsraadet uopholdelig nye Medlemmer i de afgaaedes Sted; ethvert saadant Valg skal godkendes af Handelsministeren“. Altsaa i disse Sparekasser er Tilsynsraadet et selvsupplerende Organ under Handelsministerens Godkendelse, og det er selvfølgelig, at de Tilsynsraad, der findes i de nu bestaaende Kasser paa det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, vedbliver at fungere i Overensstemmelse med Forskrifterne, nemlig saaledes, at Medlemmernes Valg skal være godkendt af Ministeren. — Jeg tør haabe, at disse Udtalelser er fyldestgørende og rammer det, som den ærede Ordfører ønskede at faa klarlagt.

Jeg kommer derefter til de Ændringsforslag, som er stillede af Mindretallet. Det ene, Ændringsforslag Nr. 2, gaar ud paa, at det er Kommuner tilladt, enkeltvis eller flere i Forening, under vedtægtsmæssig Ordning at drive Sparekassevirksomhed. Det andet, Nr. 5, foreskriver, at i Sparekasser uden Garanter, det vil altsaa sige et vist Antal af de Sparekasser, som allerede nu bestaar, skal Tilsynsraadet bestaa af saa og saa mange Medlemmer, hvoraf Handelsministeren vælger eet Medlem, medens de øvrige Medlemmer vælges af kommunale Autoriteter, Halvdelen af Amsraadet og Halvdelen af Kommunalbestyrelsen, i København af Københavns Borgerrepræsentation, og dernæst, at for Sparekasser med Garanter kan Handelsministeren efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling bestemme, at hvis Kommunen overtager Garantien for Sparekassen, kan den overtage Sparekassen som Helhed, hvorefter der bliver at vælge et Tilsynsraad paa samme Maade som ved Sparekasser uden Garanter. Hvis jeg forstod ret Udtalelserne fra det ærede Medlem (Johan Hansen), som nærmere motiverede disse Forslag, gik hans Begrundelse fortrinsvis ud paa, at efter den

Maade, hvorpaa Sparekassers Bestyrelse nu sammensættes, kan personlige Hensyn komme til at influere paa en uheldig Maade overfor Sparerne, private Interesser kan gøre sig gældende, og Kundskab om en Sparerens økonomiske Forhold kan blive misbrugt — jeg forstod, at dette var det ærede Medlems Tanke. Nu selvfølgelig, sligt kan jo ske, noget saadant er ikke udelukket i noget Forhold, hverken i en Bankbestyrelse eller i en Sparekassebestyrelse, og det vil heller ikke blive udelukket ved Mindretallets Ændring; de Medlemmer, der vælges af Kommunalbestyrelserne, er ogsaa almindelige dødelige, der ogsaa har personlige og pekuniære Interesser i den ene eller den anden Henseende. Hvis man forlanger, at der i Aktieselskaber eller Sparekasser skal vælges Bestyrelsesmedlemmer, som staar helt udenfor alle Livets Forhold, er det for det første ikke let at finde saadanne Mennesker, og selv om man fandt dem, er jeg ikke ganske sikker paa, at man vilde være særlig tjent med at benytte sig af deres Bistand.

Men i Virkeligheden gaar disse Forslag jo ud paa noget helt andet, og noget, der fuldstændig vil vende op og ned paa alt, hvad der hedder Sparekasser, paa deres Virksomhed og Karakter. Hvad det første Ændringsforslag angaar, tilstaar jeg, at jeg end ikke ganske forstaar det i den Skikkelse, hvori det foreligger. Det skal være Kommuner tilladt „under vedtægtsmæssig Ordning“ at „drive“ Sparekassevirksomhed. Hvad vil det sige: vedtægtsmæssig Ordning? Vil det sige: under Overholdelse af de Forskrifter, der er givne i denne Lov? Denne Lov fastsætter bestemte Regler for, hvorledes Sparekasser skal være organiserede, hvorledes de skal indrettes med Garanter, med Tilsynsraad og Direktion. Er det Meningen, at disse Bestemmelser skal overholdes? Hvis det ikke er Meningen, saa maa der gives andre Regler, saa maa vidogvel have noget at vide om, hvorledes en saadan ny Art Sparekasse skal være organiseret, og hvilke Bestemmelser der skal gælde for dem. Hvis derimod denne Lov skal finde Anvendelse ogsaa paa Sparekasser, der, som det hedder, „drives af Kommuner“, saa kan jeg ikke indse, at Betydningen af Ændringsforslaget bliver andet end den, at det skal være en Kommune tilladt, hvis den vil, at overtage Garantien for en Sparekasse. Men dette er en Sag, hvis Afgørelse slet ikke hører hjemme her i Loven, den hører ind under Indenrigsministeren. Om en Sparekasse for at frembyde yderligere Sikkerhed og Betryg-